PIOSENKI LEGIONOWE (3)

W numerze tym prezentujemy 2 następne piosenki legionowe ze śpiewnika „Piosenki leguna tułacza” Bogusława Szul-Skjöldkrony wydanego w roku 1919.

Ułani, ułani, malowane dzieci

Ta popularna w legionach piosenka śpiewana była już w czasach Księstwa Warszawskiego. Powstało wiele wersji tej piosenki. Życie dopisywało nowe zwrotki. Prezentowana poniżej wersja jest do dziś najbardziej znaną.

1. *Ułani, ułani, malowane dzieci,*
   Niejedna panienka za wami poleci.
   Hej, hej ułani, malowane dzieci,
   Niejedna panienka za wami poleci.

2. *Nie ma tego domu, nie ma i tej chatki*
   Żeby nie kochały ułana mężatki.
   Hej, hej, ułani, nie ma takiej chatki,
   Żeby nie kochały ułana mężatki.

3. *Jedna umierała, jeszcze się pytała:*
   Czy na tamtym świecie ułani będziecie?
   Hej, hej, ułani, jeszcze się pytała,
   Czy na tamtym świecie ułani będziecie?

4. *Ułani, ułani, siwe konie macie,*
   Pojadę za wami, jednego mi dacie.
   Hej, hej, ułani, siwe konie macie
   Pojadę za wami, jednego mi dacie.

5. *W okieneczku stała, chusteczką wiewała:*
   Wróć się mój Jasieńku, będę cię kochała.
   Hej, hej, w okienku chusteczką wiewała:
   Wróć się mój Jasieńku, będę cię kochała.

O Belinie

Piosenka ta powstała w oddziale legendarnego rotmistrza Beliny-Prażmowskiego na jesieni 1914 roku. Beliniacy mieli również inne popularne utwory na własny temat. Tego typu piosenki powstawały w okopach i na ułańskich kwaterach.

l. Hej tam od Krakowa modra Wisła płynie,
Szemrzą fale, fale szemrzą piosenki o Belinie.

2. Piosenki o Belinie i o jego sławie,
Wyjm Belino swą szabelkę, prowadź ku Warszawie.

3. Brak naszym ułanom lanc i chorągiewek,
Ale za to mają szczęście do sarmackich dziewek.

4. Gdy Moskale ujrzą ułańskie rabaty,
Uciekną strachem zdjęte moskiewskie psubraty.

5. Hej tam pod Warszawą, kędy Wisła płynie,
Szemrzą fale, fale szemrzą piosenki o Belinie.

6. Piosenki o Belinie i jego ułanach,
Brzmij piosenko, brzmij ułańska, siej postrach w tyranach.

Na podstawie „Złotej Księgi Pieśni Polskich" Zbigniewa Adrjańskiego wydanej przez Oficynę Wydawniczą VOLUMEN, Wydawnictwo BELLONA, Warszawa 1997 r, opracował Janusz Szuba.